

Publicerad 2009-07-11 16:43 av Cadena

Utsträckt

I morfinruset efter operationen

sträcks allt ut till vågrätt

som går ihop

gräsmattan utanför breder ut sig över salens golv

som jag vilar mot i sängen

och på andra sidan rummet

ligger en annan människa och lyser in i mig

med en sval rörelse i dunklet

vi är lika

vi är alldeles lika för en stund

se hur fint hon skimrar genom draperiet

hon har dragit om sig som en baldakin

vi har likadant bandage bröstet

och aldrig förr har jag drabbats

av ett så stort ansvar att inte störa

av hur rösten måste låta

för att ljuden ska få mjuka tassar

så att hon kan vila ut

vågrätt

allt är alldeles vågrätt

och det driver in mig i samhörighet

genom allt runt mig som är likadant som jag

medan draperiet viskar till nattlampan

och det väldiga nuet är lugnt som mossor

där också jag vilar på andra sidan salen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cadena med Poeter.se id #22773 innehar upphovsrätten